

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-7 У 3114/18
Дана 15.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Радмиле Симић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ..., коју заступа пуномоћник Љубомир Бошковић, адвокат из Аранђеловца, Краља Петра Првог бб, против туженог Одбора Агенције за борбу против корупције, ради поништаја решења број 014 број 020-00-0366/17-02 од 17.01.2018.године, у предмету сукоба интереса, у нејавној седници већа одржаној дана 15.01.2020.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења в.д. директора Агенције за борбу против корупције број 014-020-00-0194/17-11 од 28.11.2017.године, којим је ставом I диспозитива, утврђено да тужила, в.д. директора Здравственог центра Аранђеловац, поступа супротно одредби чл.27. ст. 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције у вези са чл. 130. ст. 6 Закона о здравственој заштити, јер је њен син Б.Б., истовремено власник Апотекарске установе “В.В.” ..., па јој је на основу одредбе члана 51.став 1. Закона о Агенцији за борбу

против корупције иречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције в.д.директора Здравственог центра Аранђеловац; ставом II диспозитива утврђено је да ће изрека и сажето образложење овог решења бити објављено у "Службеном гласнику Републике Србије" и "Службеном листу општине Аранђеловац"; а ставом III диспозитива да ће трошкове објављивања овог решења сносити тужила.

У тужби, поднетој Управном суду дана 20.02.2018.године, преко пуномоћника, тужила оспорава законитост решења туженог органа због повреде материјалног права наводећи да су тачни наводи из решења да је њен син власник приватне апотеке, али да само због тога нису испуњени услови из чл. 130. ст. 6. Закона о здравственој заштити за њено разрешење јер околности које би утицале на разрешење тужиле нису наступиле након избора тужиле већ су исте постојале у моменту њеног избора на место в.д. директора. Истиче да њен син Б.Б. не живи са њом у истом породичном домаћинству, чак ни у истом граду, већ у Београду. Тужила указује да њен син има своју породицу, да му је приход од те апотеке једини приход који има, па би гашењем апотеке била угрожена егзистенција његове породице. Даље наводи да је од сина добила обећање да ће угасити апотеку, али је у томе тренутно спречен због објективних околности, односно због тога што апотека дугује велики кредит и њено гашење није могуће до потпуне отплате тог кредита. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Тражи трошкове поступка.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у првостепеном поступку утврђено да тужила, в.д. директора Здравственог центра Аранђеловац поступа супротно одредби члана 27. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ број 97/08...8/15 УС) у вези са чл. 130. ст. 6. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“ број 107/05...106/15), јер је њен син Б.Б. истовремено власник апотекарске установе „В.В.“ Такође је утврђено да је првостепени орган дописима од 17.01.2017.године, 29.03.2017.године и 17.05.2017.године позвао тужилу да у року од 15 дана, односно накнадном року од 8, односно 3 дана од дана пријема ових дописа достави доказ о томе да је престала са вршењем јавне функције в.д. директора Здравственог центра Аранђеловац или да је њен син престао са обављањем наведене здравствене делатности, што тужила није учинила. Са наведеног тужени орган је нашао да је решење првостепеног органа правилно и на закону засновано, па је на основу члана 170.став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/16) одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције (“Службени гласник РС” број 97/08...8/15УС) прописано је да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Одредбом члана 51. став 1. истог закона прописано је да су мере које се изричу због повреде овог закона: мера упозорења и мера јавног објављивања препоруке за разрешење.

Одредбом члана 130. став 3. Закона о здравственој заштити (“Службени гласник РС” број 107/05...106/15) прописано је да директора, заменика директора, чланове управног одбора и надзорног одбора здравствене установе именује и разрешава оснивач, а ставом 6. истог члана да лица из става 3. овог члана у здравственим установама у државној својини, као и њихови сродници у правој линији без обзира на степен сродства, побочни сродници закључно са другим степеном сродства, супружници и сродници по тазбини закључно са првим степеном сродства, не смеју, директно или преко трећег физичког или правног лица, имати учешћа као власници удела, акционари, у правном лицу које обавља здравствену делатност, односно послове здравствене делатности, односно не смеју обављати ову делатност као предузетници, о чему потписују изјаву ради спречавања сукоба јавног и приватног интереса.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиље изјављену против првостепеног решења од 28.11.2017. године, налазећи да је првостепени орган у спроведеном поступку правилно утврдио да је тужилца в.д. директора Здравственог центра Аранђеловац поступила супротно одредби члана 27. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције и изрекао тужилци меру јавног објављивања препоруке, за разрешењеса јавне функције в.д.директора Здравственог центра Аранђеловац. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе, али је, с обзиром да су садржани и у жалби и да је тужени орган оценио наводе жалбе у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, које прихвата суд, нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења.

Са изложеног, Управни суд је нашао оспореним решењем није повређен закон на штету тужилце па је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилца је тражила трошкове управног спора, али с обзиром да није успела у спору, суд је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...97/18), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.01.2020 године, I-7 У 3114/18

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ